

ה"ת 23353/07/19 - מדינת ישראל - להב 433 נגד עופר זלצמן, גורגיאנה מורחן, סינגל פוט בע"מ

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 23353-07-19 ישראל נ' זלצמן ואח'

בפני	כבוד השופט אהוד קפלן
מבקשת	מדינת ישראל - להב 433
נגד	
משיבים	1. עופר זלצמן 2. גורגיאנה מורחן 3. סינגל פוט בע"מ

החלטה

(בבקשה להארכה נוספת של החזקת- תפוסים)

- ביום 15/1/19 נפתחה חקירה גלויה נגד המשיבים ואחרים בחשד לביצוע עבירות שונות, ובין השאר קבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות על חוק זכויות יוצרים, עבירות על פקודת מס הכנסה ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.
- המשיבים 1 ו- 2 נעצרו, ובסוף חודש ינואר 2019 הם שוחררו. בעת מעצרום נתפס כרושם ורכוש המשיבה 3 על פי צווי בית משפט שניתנו בבית משפט השלום בראשון לציון. בין השאר נתפסו חשבונות בנק, כלי רכב, נכסי נדל"ן, ועסק חוות סוסים בבעלות המשיבה 3.
- בהמשך שוחררו חלקית חשבונות הבנק של העסק ומלאי הסוסים של החווה.
- בחודש ספטמבר 2019 הובאה בפני בקשה שהוגשה ביום 10/7/19 לבית משפט השלום בראשון לציון - להארכת תוקף החזקת התפוסים-המוצגים וכן להארכת תוקפם של צווי הקפאה שניתנו בבית דין, הכול למשך 180 יום נוספים.
- הבקשה הועברה לבית משפט השלום בחדרה בהחלטת בית המשפט העליון ונדונה כאמור בפני.
- עניינה של הבקשה היא - במגרש בחדרה, בשני כלי רכב, בסכום של 3488 ₪ שנתפס מחשבון בנק, בכמה עשרות דולרים ויורו שנתפסו בחשבון המשיבה 2, וכ- 1200 דולר שנתפסו בחשבון המשיב 1.
- לגבי רכוש המשיבה 3 (שהיא חברה בבעלות המשיבה 2) - תפוסים ברישום בלבד שני גורמים לסוסים ורכב שברולט
- בדיון שהתקיים בפני ביום 9/9/19 התברר שהחקירה נמצאת בעיצומה, שעדיין קיים צורך לבצע פעולות חקירה רבות שהוצגו בפני בדו"ח סודי שסומן מ/ב1, שהייתה התקדמות משמעותית בחקירה מאז החלה ושקיים הרבה יותר מסתם חשד סביר לכך שהמשיבים עברו עבירות על חוק זכויות יוצרים, עבירות מס, קשירת קשר לביצוע פשע, ולפחות חלקם גם עברו עבירות של הלבנת הון.
- המשיבים טענו שהם מעוניינים לסגור את חוות הסוסים, והצווים המונעים דיספוזיציות ברכוש של המשיבה 3, מונעים זאת מהם ומשאירים אותם במצב בלתי אפשרי שהם נאלצים להמשיך ולהחזיק בעסק מפסיד - מפסיד בגלל התנהלותה של המטרה.
- התברר גם שכל עניין חוות הסוסים והרכוש שנמצא בה ומה יעשה בו, התברר בבית משפט השלום בראשון לציון, ניתנה לגבי החלטה, הוגש ערר לבית המשפט המחוזי בלוד, וממילא העניין מתברר בפורום אחר וקבעתי שאיני אמור להחליט בו.
- באשר לרכוש המתואר בבקשה - קבעתי שהמדובר ברכוש שחלקו הניכר, אם אלא כולו, הושג לכאורה - על פי חומר החקירה שבתיק, כתוצאה מביצוע העבירות הנ"ל, אבל שגם אם חלקו או אפילו כולו לא הושג כתוצאה מפעילות עבריינית, הרי על פי הפסיקה אין מניעה לתפוס אותו מכוח העיקרון של תפיסה בשווי כדי להבטיח חילוט בתום ההליך.
- קבעתי שברור ש תפיסה בשווי אינה יכולה להיות במלוא שווי הסכום הנתען שהמשיבים הרוויחו מאותה פעילות עבריינית, שבמקרה שבפני הוא כ- 23,000,000 ₪, אבל שווי התפוסים בפועל במקרה שבפני נופל מ- 20% משווי שלל הפעילות העבריינית הנתענת, כך שאין מניעה להחיר למטרה להמשיך ולהחזיק בתפוסים (לרבות הצווים המונעים דיספוזיציות ברכוש הרכוש שנתפס - נכס המקרקעין), וממילא, ככל שמדובר בצווים המונעים דיספוזיציות, הם לא מונעים את המשך השימוש במקרקעין עצמם.
- עוד קבעתי בהחלטה מיום 9/9/19 שבשים לב לכך שמדובר בחקירה מורכבת ומסועפת שברור שהיא לא תסתיים בחצי השנה הקרובה, ולא משום שרשויות החוק גוררות רגליים אלא בשל קשיים אובייקטיביים שאותם לא אוכל לפרט, ובשים לב גם לעוצמת החשד נגד המשיבים - יש להותיר את המצב הנוכחי על כנו, ולהאריך את תוקף הצווים הקיימים ב- 180 יום.
- לכן נעתרתי לבקשה במלואה, והוריתי על המשך החזקת התפוסים והארכת תוקף הצווים המתוארים בבקשה ב-180 יום מיום ההחלטה.
- על ההחלטה הנ"ל הוגש ערר - שדון בפני כב' השופטת נתנאל שרון.
- בערר נקבע - בין השאר - כי חומר הראיות מעלה חשד למעורבות כל העוררים בעבירות המיוחסות להן וגם אם בסופו של יום לא ניתן יהיה להאשים את העוררת בעבירות המס - די בחשדות על עבירות אחרות המיוחסות לה כדי להצדיק את תפיסת הנכסים.
- באשר לטענת העוררים על אופן ניהול הדיון - הכוונה להצגת חומר חסוי לשופט מבלי לאפשר למשיבים לעיין בו - הרי גם טענות אלו נדחו תוך אנוליה לדיוני מעצר-ימים.
- נדחתה גם הטענה של איכפה ברגנית - טענה שלא הונחה לה תשתית עובדתית.
- הדיון בבקשה השרייה להארכת תפוסים החל ביום 4/3/20 - ובמהלכו ביקש המשיבים שאפסול את עצמי מלדון בתיק - משום שסירבתי לתת על אתר החלטה בכל טענה שהעלו בדיון. משדחיתי את בקשת הפסלות - הופסק הדיון על מנת לאפשר למשיבים לערער - הערעור נדחה והדיון התחדש ביום 6/4/20.
- בפתח הדיון הוצג בדו"ח סודי - סומן מ/ב1 - והוחזר למבקשת.
- המשיבים טענו (שוב) לאכיפה סלקטיבית והגנה מן הצדק, להעדר בסיס בדיון לפרוצדורה בה התנהל הדיון - באנוליה למעצרי ימים, להעדר כפיפות המשיבה 2 למערכת המס של מדינת ישראל - הואיל ומרכז חייה ברומניה, ובקושי שמעוררת החזקת שני קרונות סוסים - העדר אפשרות לסגור את תיק המע"מ של חוות הסוסים.
- כל הטענות הללו כבר הוכרעו בהחלטתי מיום 9/9/19 ולא אדון בהן שוב, אך בקליפת אגוז אציין כי רק לאחר תום החקירה ניתן יהיה לבסס הגנה מן הצדק, ובאשר להיותה של המשיבה 2 תושבת רומניה - הרי גם תושב רומניה יכול לעבור בישראל עבירות של הלבנת הון - להבדיל מאי דיווח למס הכנסה - ואפילו יכול לעבור על חוקי המס הישראליים גם אם אין עליו חובת דיווח - לדוגמה: כשחוף או סמייל לאחר - בנוסף: מיוחסות למשיבה עבירות נוספות - כמו עבירות קניין רוחני - והוללו אינן תלויות תושבות.
- אדון אפוא רק בטענות (חדשות) שטרם נדונו בהחלטה מיום 9/9/19.
- המשיבים טענו שאין בדיון סמכות להארכת החזקת תפוס מעבר ל 180 ימים, כי לעומת סעיף 32 (ב1) לפקודת סדר הדיון הפלילי (מעצר וחפיזוש) "נוסח חדש" הקובע לגבי מחשב לא מוסדי שניתן להפרידו מתוכנו- רשאי בית המשפט לצוות על הארכת התפיסה ב 30 יום ולחזור ולצוות כך מעת לעת, הרי סעיף 35 לפקודה אינו נוקט במילים ולחזור ולצוות כך מעת לעת.
- ובכן - אין ממש בטענה זו.
- סעיף 35 לפקודה הוא נוסח חדש משנת 1969 לפקודה המנדטורית המקורית (פורסמה בשנת 1936 בקובץ חוקי א"י בהוצאת דרייטון), בעוד שסעיף 32(ב1) לפקודה הוא "טלאי" שהוסף בשנת 2005 - מכאן שאין לייחס משמעות להבדלי הנוסח.
- בפרקטיקה - בקשות להארכה נוספת של הארכת תוקף החזקת התפוסים מוגשות כדבר שבשגרה - וכך היה גם לפני הוספת סעיף 32 (ב1) לפקודה - והמחוקק לא התכוון לשנות זאת - לו התכוון - היה מורה כך במפורש.
- טענה נוספת היא לגבי הטלפון הסלולרי של משיב 1 - לטענתו - מדובר בטלפון "מוסדי" - המשמש את חוות הסוסים - והחזקתו בידי המשטרה מוגבלת ל 48 שעות.
- אכן לגבי טלפון מוסדי - זהו הדיון, אם כי בית המשפט רשאי להאריך את תוקף צו התפיסה.
- אלא שהטלפון הספציפי הזה איננו מוסדי אלא פרטי. זהו הטלפון האישי של המשיב, שמספרו למסור את קוד הפתיחה שלו בטענה שמאוסנסים בטלפון תכני עניינים אישיים שבינו לבין אשתו.
- בתיק 52658-11-18 מ"נ. טל זילברמן קבע בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט גיא אבנון) נקבע שכונות הסעיף להגן על מחשבים המשמשים את ניהול העסק ולא די בכך שאחד השימושים היה ניהול העסק.
- וכאן עובר הדיון למחשב שאינו בבעלות מוסד.
- מחשב כזה צריכה המשטרה להחזירו בתוך 30 יום אלא אם בית המשפט האריך את התקופה, ובלבד שניתן להפריד את התוכן מהחומר.
- כל עוד המשיב אינו מוסר את סיסמת הכניסה, לא ניתן להפריד את התוכן על ידי פריקתו מהמחשיר - ובדיון התברר שהמשטרה עדיין מנסה לעשות זאת.
- במקרה דומה - 59678-06-18 מ"נ. אלכסנדר סבנקו קבע כך בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט גיא אבנון) וסירב להורות על החזרת הטלפון הסלולרי.
- לאחר הדיון הגיש המשיב הודעה ובה קישר לסרטון youtubeהמתאר המתת בע"ח בחווה - לטענתו בבלל אי זמניות המידע שאצור בטלפון הסלולרי.
- הקשר הסיביתי בין מותם המצער מאד של בעלי החיים לבין החזקת הטלפון בידי המשטרה לא הוכח בדיון ואי שילא ניתן לנסות להוכיח - לאחר הדיון - את מה שלא הוכח בדיון - כי בשלב זה המבקשת לא יכולה להתמודד עם הטענה ולנסות להפריכה.
- ואז ועוד - המפתח נמצא בידי המשיב - והוא יכול לגרום לך שתתבצע פריקה של הטלפון עוד היום - או כבר אתמול - ואז ניתן יהיה להחזירו לידי - אלא שהוא עומד בסירובו ולכן יכול להלין רק על עצמו.
- המשיבים טוענים שאחד מנכסי המקרקעין המעוקלים ברישום אינו בבעלותם אלא בבעלות אמה של המשיבה 2.
- על כך ענתה המבקשת שלמשיבים זיקה ברורה לנכס - הם מחזיקים בו.
- ממילא די בכך כדי לעשותם למשיבים מתאימים בבקשה להותיר אותו עיקול ברישום בתוקף לחצי שנה נוספת, אך גם לו הייתה התוצאה שונה - היינו אומרים: מה להם ולנכס? אם אין להם זיקה אליו - אינם האדם הנכון לפקפק בתוקף העיקול שהוטל עליו.
- הייתי שוקל להורות על שחרור העגלות התפוסות - לו היה מוכח ששוויו נזיח, או להחיר למשיבים לפדות אותן בכסף - אך כל ראייה בעניין השוויו לא הובאה.
- הייתי שוקל להורות מ/ב1 השתכנעתי שהחקירה מורכבת ונתקלת בקשיים, ושיש צורך לבצע מאות פעולות חקירה שביצוען מצריך זמן רב וסבלנות.
- אשר על כן - נעתר לבקשה ומאריך את תוקף צווי החזקת התפוסים ואיסורי הדיספוזיציה ב 6 חודשים מהיום.**
- המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדדים.**

ניתנה היום, כ"ח ניסן תש"פ, 22 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.